



ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΑΦΕΤΑΣ

ΕΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΔΑΛΔΑΛΠΗΣ ΦΡ. 10.



Ο Γζάννης κ' ο Μαρξ,
μελοῦνε κ' ἀπορεῖς.

Γ. — Πρὶν τῶν ἐκλογῶν ἀρχίσουν ἢ γελοῖες ταραχῆς,
ἔλα βᾶστα μου τὸ ἴσο νὰ μοιράσσουμε τὰ εὐχῆς,
νὰ μοιράσσουμε τὰ δῶρα τῶρα τὴν πρωτοχρονιά
σ' ὅλη τὴν κατακαυμένη καὶ ξερὴ Κεφαλλονιά.
Κι' ἀρχίσει μαζί μ' ἐμένα μὲ χαρὰ νὰ χαιρετᾶς
τοὺς κυρίους ποῦ μᾶς τρέφουν, ἤγουν τοὺς συνδρομητᾶς.
Δὶν' εὐχῆς μὲ λόγια μόνο ποῦν' ἀνέξοδες φιλιῆς,
στοὺς κυρίους ποῦ πληρώνουν νὰ διαβάξουν ἀλαλιῆς.

Με φτερά φαντασιώδη
νὰ τὸ βάλουμε στὸ πόδι,
νὰ διέλθωμεν θαλάσσας, νὰ διέλθωμεν ἠπείρους,
καὶ νὰ τρέχουμ' ἀνεξόδως μὲς τοὺς κόσμους τοὺς ἀπείρους,
καὶ νὰ πάμε στῆς Ῥωσσίας τὰ πημένα τὰ νερά
ποῦναι τόσο πατριῶτες πᾶχουν ὅλοι τὸν παρᾶ,
νὰ τοὺς ποῦμε ν τ ε σ φ ι ν τ ᾶ ν ι α
καὶ καλὰ σας Θεοφάνεια
καὶ καλὸς σας χρόνος νᾶναι
κι' ἡ δουλειῆς καλὰ νὰ πάνε,
καὶ νὰ ζήσετε ζ τ α ρ ὶ θ α.
καὶ νὰ μὴ σᾶς πέση λάβα

περνοσποριακῆ,
ὅπως ἔπεσ' ἐδῶ πέρα
καὶ μᾶς ἔκαμε φλογέρα
καὶ δὲν ἔχουμε βρακί.

Νὰ χαιρώσαστε τὰ τσάγια, τὰ χαβιάρια τῆς μπιστέκης
μὰ τῆς Ῥούσσης, βρὲς ἀδέσφια, μὴν τῆς πέρνετε γυναῖκες
Νὶ χαρόσα, νὶ χαρόσα,
νὰ παντρεύεστε μὲ Ῥώσσα.
Δὲν ἀξίζουν γιὰ βυζάστρες
στὴ φυλή μας τὴ Ῥωμηνά,
παρὰ μόνον γιὰ θερμάστρες
μὲ τὴ βαρυχειμωιά.

Μὴν τὰ δίνετε σ' ἀρκυῶδες τῶν Ἑλλήνων τὰ παιδιᾶ
πᾶχουν αἷμα τοῦ Φεραίου στὴ μεγάλη τους καρδιά,
Κι' ἂν τὴ βουλευτοκρατία
τὴν ἐπῆραν εἰ διαόλοι,
μὴν τὸ βρῆτε ὡς αἰτία
γιὰ νὰ γένεστε χαχόλοι.

Κι' ἂν ἐξύνησ' ἡ βεμπόλα κι' ἂν ἐχάθη κι' ἡ σταφίδα
μὴν ξεχνᾶτε παλληκάρια τὴ γλυκειὰ σας τὴν πατρίδα
παρὰ πάντα νὰ πονῆτε τὸ Μεγάλο της Βουνό,
γιὰ νὰ φθάστε τὴν κορφὴ του σ' εὐτυχίας οὐρανό.

Χαιρετῶ τὸ κάθε ἀξιο τῆς Κεφαλλονιάς βλαστάρη,
Θεοφάνηδες, Βαλλιάνους καὶ τοὺς ῥέστους πατριῶτες
κι' ἀμπότες νὰ θυμωθῆτε νὰ μᾶς ρίξουν λόγος στᾶρι

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΛ. 5441Φ2.001F

Ἄν σὰς γύρευα κοπέλες, τσάι, βούτυρο, χαβιάρι,
θὰ μ' ἐλέγετε λιχούτση, μασκαρᾶ καὶ παλαβιάρη,
ἀλλὰ στὰρι πού γυρεύω εἶναι πρᾶμα λόγικό·
εἶναι φάρμακο τῆς πείνας ἀποτελεσματικό.

Ἐμπρὸς λοιπὸν ἄς χύνουμε νέων εὐχῶν καλούπια·
ἄς ἐρθοῦμε στὸ Σουλινὰ πῦν' τὰ πολλὰ κουνεῦπια·
ἄς ἐρθοῦμε καὶ στῆς Βλαχίης τὰ μέρη τὰ χερτάτα
πού τὸ μισὸ, μωρὲ Μαρῆ, τὸ λένε ζουματάτα
καὶ ντόμουλο τὸν κύριο καὶ φάτα τῆ γυναίκα
πού κάνουν νὰ ζητήσης μιὰ καὶ σοῦ πετιῶνται δέκα,
καὶ κάθεται στὸν καφενὲ κι' ἀρχίζεις τραταμέντα
καὶ κάνεις τὸ σπητάκι σου μὲ πέντε παρτομέντα.

Στοὺς πατριώτας εὐχομαι τοὺς ἐν Μολδοβλαχίᾳ
το ἔτος νὰ διέλθωσιν ἐν πάσῃ εὐτυχίᾳ.
Εὐχομαι στοὺς ἐν Μπουρλάτι,
εὐχομαι στοὺς ἐν Βραίλια,
νὰν' ἢ τοιέρα τους ἄρσάτη
σὰν τῆς παππαζιάς τὰ μῆλα,
ἔχουν ἄπειρο τὸ κέρως, νᾶχουν ἄφθονο τὸ χρῆμα,
καὶ πενήντα οὐγγαρέζες ὑπῆρέτριες στὸ κτῆμα.

Εὐχομαι καὶ σοὺς πλοιοάρχους πού κοιμῶνται μὲ σ' τὸ σκλέπι,
χίλια πρᾶματα νὰ κάνουν καὶ κανεὶς νὰ μὴν τοὺς βλέπει.
Σφῆγος εὐχομαι τοῦ φίλου χερτοπόλου Χαλικιά,
καὶ τοῦ Λαζαρή τ' Ἀνδρέα μιὰ κοπέλα μὲ πραικιά.
Στὸν Παγῆ τὸ Βαλιανᾶτο,
ἄψε σῶσε νὰ πλουτήση
καὶ στὸν κύριο Βιολᾶτο
κληρονόμο ν' ἀπεχτήση.

Γκὲλμπουρντὰ νὰ πάμε τώρα
στὴ μεγάλη σκλάβια χώρα,
στὴν περίδοξον κειτίδα
τῶν Ἑλλήνων τῶν σιφῶν,
πού φιλεῖ τὴν ἀλυσίδα
ἀλαζόνων Καλιφῶν.

Πέσε μῆλο νὰ σὲ φᾶμε
καὶ μὲ τὰ φτερά τοῦ νεῦ,
στὸ Βυζάντιον θὰ πάμε
κι' ὄχι στὸ Καραμπουρνεῦ.

Πάμε τὸ λοιπὸν στὴν Πόλη πῦνε ἄπειροι κι' ἐκεῖ
προσφιλεῖς μας πατριῶται πού φουμάρουν τουμπεκί.
Πάμε στὴν ἑραϊάν φύσιν τοῦ μαγευτικοῦ Βεσπόρου
πού ποτὲ δὲν τὸν εὐρίσκει συμφορὰ περονόσπορου
παρὰ μόνον κατὰ λάθος στὰ γαλάζια του νερά,
βρίσκονται πολλοὶ πνιγμένοι μὲς τὸ δίχτι τοῦ φαρρᾶ.

Σπεύσωμεν νὰ εὐχηθῶμεν καὶ τοῦ Γαλατᾶ τοὺς φίλους
π' ὅλη μέρα παραδέρνουν μὲ χαμάληδες καὶ σκύλους.
Σπεύσωμεν νὰ εὐχηθῶμεν συμπολίτας μας γενναίους,
Ἄντιπέους, Μαρκετέους, Γιαννουλάτους, Δεστευνέτους
πῶχουν πλοία καὶ φριγάδες
καὶ μονέδα περισσὴ,
καὶ τοὺς Διληνοδαυγάδες
πού τιμᾶνε τὸ νησί.

Πάμε στὴν Αἴγυπτο πῦν' ἢ στερλίτες,
πῦνε τὰ τᾶταλα, πῦν' ἢ βελίνες,
πῦν' ἢ Ἀράπηδες εἰ φωνακιάδες
κι' ἑκατομμύρια εἰ Φαρακιάδες
πού ξέρουν ὅλοι τὴ Γαλλικὴ
μὲ νέου εἶδους γραμματικὴ.

Πάμε στὴν Αἴγυπτο, πάμε στὸ Νῆλο
νὰ εὐχηθῶμε στὸν κάθε φίλο,
νὰ ζῆ νὰ χαίρεται, νὰ ὑγιαίνει
κι' ἐν ὄσῳ μένη στὴν ξενιτιά,
νᾶρχεται σῶτος καὶ νὰ κερδαίνει
καὶ στὰ μπαμπάκια καὶ στὰ χαρτιά.

Τοὺς ἐν Αἴγυπτῳ τοὺς χαίρετῶμεν
καὶ νὰ θυμῶνται τοὺς συνιστῶμεν
πῶς μᾶς εὐρέθηκαν μεγάλες πείνες
καὶ νὰ μᾶς στείλουν τὰς συνδρομάς
προτοῦ τίς φᾶνε ἢ ἀραπίνες
καὶ τότε πλέον ζωὴ σ' ἐμᾶς!

Κάτω στὰ μέρη τοῦ Σουδᾶν ἀκλούθα με σγαρίλιο,
ἐκεῖ πού βάνουνε τ' αὐγὸ καὶ ψέγεται στὸν ἥλιο
θερμᾶς εὐχᾶς νὰ δώσωμε στὰ τόσα παλληκάρια
πού μὲ τὴν τύχη πολεμοῦν ὡσὰν τὰ λεογάρια.

Ἄς εὐχηθῶμεν ὄλθιον τὸ ἔτος καὶ σωτήριον
σ' αὐτοὺς πῶπῆγαν στὸ Τρανεβάλ καὶ εἰς τὸ Ἀκρωτήριο
νὰ φέρουνε στερλίτες
ξερῶντες τὸν ὠκεανὸ εἰκοσιδύο μῆνες!

Πάμε στὴν γῆν τῶν Ἰνδιῶν πού βγαίνουν τὰ καρύδια·
πού βγαίνουν καὶ σὲ χαιρετῶν τριάντα πῆχες φίδια,
νὰ εὐχηθῶμε τὰ παιδιὰ μὲ τὰ λιὰ καπέλα
πού κάθε τόσο ἔχονται γυρεύοντας κοπέλα
κι' ὅλες συναγωνίζονται ἢ ὠμορφες κυράδες
νὰ καταφέρουν τὸν γαμπρὸ μὲ τοὺς πολλοὺς παράδες.

Λεβέντες τῆς Κεφαλληνίης πολυξενητεμένοι,
ἢ εὐτυχία κι' ἢ χαρὰ νᾶναι μὲ σὰς δεμένη,
πού μακρυνᾶτε λάμπετε ἀτίμητοι ἀστέρες
σ' ἀγαπημένες ἀδελφίς, σ' ἀδύνατες μητέρες.
Νᾶν ἢ ζωὴ σας ζάχαρη κι' ὁ δρόμος σας σκαμάκι
ποτέ σας νὰ μὴ λαθετε στὴν ξενιτιᾶ φαρμάκι·
εἰς εὐτυχία πέλαιος ἢ μεῖρα νὰ σὰς πλέη,
καὶ ἢ πατρίς τῆ δόξα σας μιὰ μέρα νὰ γιορτάση
κι' ὅ,τι γιὰ σὰς ἢ μάνα σας στὴν προσευχὴ της λέει,
νᾶνε λιθάνι ν' ἀνεβῆ, στὸν οὐρανὸ νὰ φτάση.

- Μ. — Τίς εὐχίς σου μὴ φινίρης μόνο μὲ τὴν ξενιτιᾶ·
εἶναι χρεὸς σου νὰ ριζίης κι' ἐδῶ μέσα μιὰ ματιᾶ.
- Γ. — Ἀδικριτος νομιζεις κι' ἀγενής πῶς θὰ σταθῶ;
Μπονάμαδες θὰ μεῖράσω καὶ πολλοὺς θὰ εὐχηθῶ
Γιὰ τὸ δῆμαρχο γυρεύω ἕνα μποναμά γερόνε.
- Μ. — Τὸ Βοσίλη τὸ Μαρκέτο, Θέλεις καὶ καλλιτερόνε;
Τοῦ εὐχόμεθα προσέτι καὶ τὸν χρόνον μ' εὐτυχίαν
καὶ δι' ὅλας τὰς φυτείας γενικὴν ἐπιτυχίαν·
κι' ἂν ἀκόμη ἐπιμένεις εὐτυχέστερος νὰ ζῆ
ὅς του ὅλους τοὺς συμβούλους καὶ τὸν πρόεδρο μαζί.

- Γ. — Εὐχομαι τοῦ ἐπισκόπου τοῦ καὶ πανιερωτάτου
νὰ διέχεται ἡμέρας εὐτυχίας ὑπερτάτου
κι' ἐν τῷ μέσῳ τῶν πρεσβύτων νὰ παχένη σὰν ἄρνι
καὶ νὰ μὴ ἐμπέση πλέον εἰς βουφαίαν Γερμενῆ.
- Μ. — Τεῦ καλοῦ μας τοῦ Νομάρχου τί εὐχὴ νὰ τοῦ ἐδοῆ!
- Γ. — Μιὰ παράκληση νὰ κάμης γιὰ νὰ μὴ μετατεθῆ.
Διμενάρχου καὶ τελῶν πού δουλεύουν σὰ σκυλιὰ,
ἀργεῖες καὶ κασέρες καὶ λιγότερη δουλειὰ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Τοῦ Λυγνεῦ νὰ εὐχηθῶμε, πῦναι νέος τοῦ συρμεῦ,
εἰ πλατωνικὴ του πόθοι νὰ μὴν πᾶνε τοῦ χαμοῦ.
Στὸ Δαμασκηνὸ πού πέφτει στὰ σαλόνια σὰ δροσιὰ
εὐχομαι νὰ μὴν ἀλλάξῃ τὴν ἑραϊὰ χτενησιὰ
Μπεῦτο καὶ πταισματοῖνη ἐκ ψυχῆς θὰ συγχαρῶ,
πῶχουν τὸ Νικολετάτο καὶ μαθέουνε χορὸ,
καὶ τοὺς εὐχομαι νὰ γίνουν ξιφτεράκια τοῦ χοροῦ
γιὰ νὰ μὴ τοὺς λέν' ἢ ντάμες πῶς σαρτένου κουτουροῦ!
Μιὰ νυφούλα πού καθ' ὅλα πρὸς αὐτὸν ν' ἀντανακλᾶ,
εὐχομαι νὰ προσελκύσῃ τὸ μονόκλ τοῦ Βουρκυκᾶ.

Στὸ φίλο Νικολόπουλο, εὐχᾶς ἀπείρους στέρνω,
μ' αὐτὸ πού θέλει, δυστυχῶς, δὲν τοῦ τὸ καταφέρνω!
Στὸ Ῥώτα τὸ μηχανικὸ, τῶν δρόμων μας σωτήρα,
εὐχομαι πάντα νὰ σφιγῆ σὰν τὸν ὁδοστρωτήρα.
Στὸν ἀφέντη μὲ τὸ σκύλο
δὲν εἰζέρω τί νὰ στείλω
καὶ τοῦ εὐχομαι μονάχα νὰ φανῆ πρὸ ἰκανός
γιὰ νὰ γίνωνται σ' ἐκεῖνον τὰ κανάκια τοῦ κυνός.
Εὐχομαι στὸ γιαιερὸ τὸν ἐπιθεωρητῆ,
τῆ ντυρέτσα πᾶχει τώρα διὰ βίου νὰ κρατῆ.

Τοῦ γιαιτροῦ τοῦ Δελαπόρτα πού τοῦ τόφερ' ἢ κατάρτα
ἱμπρεσάρως νὰ γένῃ στοῦ θεάτρου τὴν ἀντάρα,
εὐχομαι νὰ βρουτίρη καὶ νὰ μὴ συμπέση ἑρα
ν' ἀνεβῆ νὰ τρογουδήση τὸ ἀντίο Λεωνόρα!
Στὸ Φραγκόπουλο τὸ Σταῦρο, τώρα πῶπες ἢ Βουλή
εὐχομαι νὰ μὴ βραχνιάση γιὰ νὰ τρέχη νὰ μιλεῖ.

Σ' ὅλους εὐχομαι ταχεῖαν,
τὴν χαρὰν, τὴν εὐτυχίαν.
Τὸ Ῥωμάνο μας ν' ἀκούμε
νὰ ταίξῃ τὸ στρατὸ,
τὸν Προυτζᾶ νὰ τὸν ἰδοῦμε
μὲ σταντάρδους ἑκατό.
Τὸν Τραυλὸ τὸ Μαθουσάλα,
πάλι βουλετῆ στὴ Σιάλα,
κι' ἄμποτες τὸ Μονοκροῦσο
ὑπουργὸ νὰ τὸν ἀκούσω.

Μὲ εὐχᾶς ζωηροτέρας
θὰ στείλω, βρε Μαρῆ,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

τὰ κορίτσια τὰς μητέρας
καὶ τὴν κάθε λυγερή
καὶ πολύχαρη κοκώνα,
ποῦ παιδεύεται κι' αὐτὴ
μὲς τοῦ βίου τὸν ἀγῶνα
ἕως ὅτου παντρευτῆ.

Ἡ ἀβρά μας ἡ νεφέλη,
κρυτσουνα θαρῶ πῶς θέλει
ἔστω καὶ προσωρινόνε
ὡς νὰ βρῆ ἀληθινόνε.

Στὴν κομπή τὴ φαντασμένη
μὲ τὰ ἔμορφα τὰ μάτια,
σταύλους, ἄλογα παλάτια
καὶ φτερά γιὰ νὰ πετᾷ.

Σ' ἄλλη μιὰ χαριτωμένη
πῶχει βέλο κουνουπιέρα
ν' ἀπολαύσῃ τὸν ἀέρα
ποῦ πρὸ χρόνων μελετᾷ.

Σ' αὐτὴν πῶχει τὸ φίδι
τριγύρω στὸ λαιμό,
φουρτουνα στὸ παιγνίδι
καὶ φόρτσα στὸν ἀτμό.

Σ' ἓνα πουλάκι ἀκόμα νηδ
ποῦ γίνετ' ὄμορφο μὲ τὸ στανιό,
νὰ θέλγῃ εὐχομαι καὶ νὰ μπριλάρῃ
καὶ νὰ πιτύχῃ ὅπου κιαλάρῃ.

Σὲ μιὰ κυρία πῶχει μπουᾶ
πῶχει τὸ πρόσωπο πολὺ γλυκὸ,
ν' ἀκούσῃ γλήγωρα, οὐά, οὐά,
ἀλλὰ νὰ εἶναι ἀρσενικό,

Στὴ μαυρομάτα, στὴ μαυροφρύδα
ποῦν' ἡ καρδιά τῆς ἐφημερίδα,
ἔτσι τῆς εὐχομαι πάντα νὰ ζῆ,
πάντα ποιήτρια κι' ὄχι πεζῆ.

Σ' ἓνα φουστάνι μεταξωτὸ
ποῦ μὲ τὸν ἥχο του πολλοὶ μεθᾶνε,
διπλὸ καὶ τριδιπλὸ τὸν γουρνιαχτὸ
γιὰ τοὺς ἀνέμουλους ποῦ τ' ἀκλουθᾶνε,

Σ' ἄλλη μιὰ παχυλὴ
ποῦ γιὰ μόδες λαχταρᾷ
τῆς χαρίζουμε σουβλι
γιὰ νὰ κἀνῃ κατσαρά.

Εὐχομαι στὸ ζυὸ καπέλα
πῶχουν ἀμπαζοῦρ τὰ βέλα
καὶ περπάτημα λαμπρὸ,
πολυτάλαντο γαμπρὸ.

Σ' ἄλλη ποῦ τὸ ψηλοπέρνει
κι' εἶναι τῆς ῥωμάντας φίλη
καὶ στὴ Λάση σουλατσέρνει
καὶ μαζώνει χαμομήλι,
γλήγωρα μὲ παλληκάρι
τσο' εὐχομαι νὰ σιργιανᾷ
καὶ ν' ἀφήσῃ τὸ χορτάρι
νὰ τὸ τραῦν τὰ ζωντανά.

Ἐλάτε νὰ γιορτάσουμε τὸ χρόνο π' ἀνατέλλει·
δίνει, μιὰ κοῦκλα στὸ παιδί κι' ἄλλη χαρὰ δὲ θέλει
ἀλλὰ τοῦ γέρου, πέστε μου, ποιὰ νᾶνε ἡ χαρὰ του
ποῦ νοιώθει πῶς κατέβηκε ἓνα σκαλί πρὸ κάτω !
Ἔτη πολλά εὐχόμεθα ὁ ἓνας μὲ τὸν ἄλλο
καὶ ὅμως κοροϊδεύμα δὲν εἶναι πρὸ μεγάλο,
ὅταν ὁ ἔχων ἀγαθὰ κί ζῶν εὐτυχισμένος
εἰς ἄλλον ὄντα δυστυχῆ
νὰ τοῦ τὸ λέει γιὰ εὐχὴ

« χρόνια πολλὰ κι' ἀμέτρητα νὰ ζῆς δυστυχισμένος ! »
κι' ἐκεῖνος ὁ κακόμοιρος ποῦ μὲς τῆ φτώχεια πλῆει,
δέχεται τὴν συνήθειαν κι' εὐχαριστῶ τοῦ λέει !

Τί ψευτογέλοια κάνουμε, τί ψευτολύπες ἔχουμε !
Μὲ ψεῦμα γεννηθήκαμε καὶ μὲς τὸ ψεῦμα τρέχουμε !
Μ' ὄλο συνήθεις ψεύτικες ὁ κόσμος συντηρεῖται
καὶ οἱ αἰῶνες τρέχουνε, καθὼς παρατηρεῖτε,
ἀπάνου στὸν πλανήτη μας μὲ θόρυβο μεγάλο
κι' ὁ ἓνας πάντα φαίνεται πρὸ ψεύτης ἀφ' τὸν ἄλλο !
Παιγνίδια, κοῦκλες, τράπουλες, σουρίχτρες, μαντολάτο,
αὐτὲς εἰν' ὅλες ἡ χερὰς ποῦ βρίσκουμ' ἐδῶ κάτω !

Εὐχαρίστως ποιοῦμεν γνωστὸν ὅτι τὸ πρὸ πεντα-
ετείαις ἰδρυθὲν Λαϊκὸν Ἀναγνωστήριον «Ἡ Ἰσότης»
ἀνασυσταθὲν ἐγκαινιάζεται τὴν 6 Ἰανουαρίου περὶ
τὴν 8 καὶ 1|2 μ. μ. Προσκαλοῦνται τὰ τε μέλη κα-
θὼς καὶ πάντες οἱ βουλόμενοι νὰ παραστῶσιν κατὰ
τὴν ἐγκαινιάσιν καθ' ἣν κατάλληλον λόγον διάτε
τὸν σκοπὸν καὶ τὴν ἑορτὸν θέλει ἐκφωνήσῃ ὁ κ. Μα-
ρίνος Ἀντύπας. Εὐχόμεθα ἵνα πλήρης ἐπιτυχία καὶ
πρόδος στεφανώσῃ τὸ ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ μορ-
φώσεως στηριζόμενον τοῦτο ἐντευκτήριον, ἡ δὲ κοι-
νωνία μας νὰ ἐννοήσῃ ὅτι « δεῖ δεῖ τοιοῦτων ἐντευ-
κτηρίων καὶ ἀνευ αὐτῶν οὐδὲ ἐστὶν γενέσθαι οὔτε
εἰς τὴν κοινωσίαν οὔτε εἰς τὸ ἔθνος. »

ΤΑΚΤΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
ΤΥΠΟΙΣ ΔΕ ΟΝΤΟΣ Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.

